

Adamóczy Vivien 8/8. osztályos tanuló meséje

A lusta királyfi

Egyszer volt, hol nem volt, az Óperenciás-tengeren is túl, élt egyszer egy öreg király. Hej, nagy bánata volt szegény királynak, mert az egyetlen fia olyan lusta volt, hogy egész nap csak a palota kertjében heverészett. Hiába korholta az öreg király, hiába kérlelte királyasszony édesanyja, minden hiába volt. Még akkor sem volt hajlandó megmozdulni, amikor tűz ütött ki a palotában. Szörnyen dühös lett erre az öreg király, s országszerte kidoboltatta, hogy aki az ő fiát egy esztendő alatt egy kis munkára bírja, azt jól megjutalmazza. Aki nem, 60 botot kap.

Na, lett is nagy sürgés-forgás a palotában, nem hogy a palotában, az egész országban. Csak úgy jöttek idegen országból a mindenféle grófok, pásztorok, válogatott cigánygyerekek, de egyikőjüknek sem sikerült dologra bírni a királyfit. Mind 60 botütést kapott.

Egyszer a szomszéd országból jött vadászni a fiatal királyfi. Éppen arra járt, amerre az asszonyok szoktak vízért járni. Véletlenül meghallotta, hogy miről duruzsoltak.

– Elnézést. Jártamban-keltemben meghallottam, miről beszéltek. Mi történt a királlyal? – kérdezte

– Hát a királyfi nem hallotta, hogy a király olyan embert keres, aki az ő fiát egy kicsi munkára bírja? – felelte az egyik asszony

– Nem hallottam. De majd én megpróbálom – válaszolta a királyfi.

El is indult a palota felé. Az asszonyok gúnyosan nevettek, hogy nem tudja, mire vállalkozik. El is ment a palotába, elmondta, ki ő, s miért jött. Telt-múlt az idő, és nem történt semmi. Mikor az esztendő utolsó napja lejárt, így szólt a királyhoz:

– Nagyuram még egy nap haladékot hadd kapjak!

– Nem, ez volt a megállapodás! – förmedt fel a király.

Nem volt mit tenni, ami jár, az jár. 60 botütést kapott, mert tudta dologra bírni, 60-at meg azért, mert tiszteletlen és pofátlan volt.

Volt az udvarban egy kiskondás, akit Jánoskának hívtak. Miközben a malacokat terelte be a helyükre, az egyik megszólalt:

– Jánoska, miért nem próbálsz meg a királyfit munkára bírni? Menj, próbáld szerencséd!

– Miket beszélsz te kismalac? Hogy én? Ne beszélj butaságokat, hát egy kondáslegények hogy sikerülne? – kérdezte Jánoska.

– Nem beszélek én butaságokat, Jancsi. Mondom, mit tény: estétájban lopóddz be a királyfi szobájába, és bújj el a szekrényben, mert mikor jön a szobalány, a királyfi beszélni fog. Gyorsan zárj be minket! – válaszolta a kismalac.

Gondolta Jancsi, megpróbálja. Még aznap napnyugtakor bement a szobába, és elfoglalta a helyét, ahogy a kismalac mondta. Este, mikor jött a szobalány, minden Jancsi tervei szerint alakult.

– Jaj, Rozi, ha tudnád, mennyire élveztem, hogy az apám mindenféle cselédeket hozat ide – mondta a királyfi.

– Nem gondolja felséged, hogy ez egy kicsit túlzás? – kérdezte a szobalány.

– Sose fogják kitalálni, hogy én csak akkor vagyok hajlandó megmozdulni, ha szívem hölgye, Elizabeth hercegnő bajban van – válaszolta a királyfi.

No, Jancsi eleget tudott. Másnap reggel azonnal jelentkezett a királynál.

– Adjon Isten kegyelmednek, királyom – mondta Jancsi.

– Szervusz, Jancsi fiam, mit akarsz? – kérdezte elkeseredve a király.

– Szeretném a fiát munkára bírni – felelte.

– Jól van, fiam, három nap az esztendő, a többit már gondolom, tudod – magyarázta a király. Teltek a napok, és nem történt semmi. Jajgatott a király, de már a királyné is.

– Oh, édes feleségem, a fiunk sosem fog megmozdulni – mondta zokogva az öreg király.

– Ne is mondd, drága férjem! Sosem lesz méltó az uralkodáshoz – válaszolt a királyné.

Napnyugtakor követett küldött Elizabeth hercegnő országába. A követ másnap reggel ért vissza, és tudatta Jancsival, hogy a hercegnő segít, hogy a királyfi megmozduljon. Rögtön beszaladt a kertbe, és közölte a királyfival, mi történt. Azonnal felpattant, szólt szüleinek, hogy bajban van a szerelme. Sebtüben hintóra pattantak, és elindultak az országút felé. Kisvártatva meg is érkeztek.

– Édesem, mi történt veled? – kérdezte megrémültem a királyfi.

– Felborultunk a hintóval, miközben hozzád tartottam – válaszolta a hercegnő.

Kiszabadította a hercegnőt, és szájon csókolta. Ezután megfogadta apjának, hogy soha többé nem fog lustálkodni, mert ezzel sok gondot okoz. Jancsit jól megjutalmazta segítségéért cserébe. Megtartották a lakodalmat, ettek-ittak, jól mulattak. A végén pedig boldogan éltek, míg meg nem haltak.